

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af starthjælp for udvalgte grupper af flygtninge.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) m.fl.

(Fremsat 21/1 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil starte med nogle bemærkninger til forslags punkter 2, 4 og 5.

Vi har både her i Tinget og i Udlændinge- og Integrationsudvalget tidligere drøftet spørgsmålet om afskaffelse af starthjælp, og nu stilles der med B 110 forslag om at afskaffe starthjælpen for de mest udsatte flygtninge, der i forslaget defineres som traumatiserede og torturramte flygtninge, samt for såkaldt ældre flygtninge over 50 år med ringe uddannelsesmæssig baggrund.

Indledningsvis vil jeg gerne fastslå, at det fortsat er regeringens opfattelse, at starthjælpen og introduktionsydelsen er på et niveau, man kan leve af. Efter skat og efter regulering af sociale ydelser ligger den som bekendt mellem 15 og 19 pct. under den almindelige kontanthjælp, og den nyeste rapport fra tænketanken viser, at den levestandard, som starthjælpen giver, ikke adskiller sig fra det europæiske gennemsnit.

Hvis man sammenligner ydelseniveauet i Danmark med andre landes ydelseniveau, ligger starthjælpen således nogenlunde på det europæiske gennemsnit og på niveau med hjælpen i Tyskland og Sverige.

Forslaget om at afskaffe starthjælpen for traumatiserede flygtninge vil indebære, at flygtninge, der ved ankomsten til en kommune vurderes at være traumatiserede, skal have en ydelse på kontanthjælpsniveau, og hvis en flygtning senere vurderes ikke længere at være traumatiseret, skal den pågældende ned på starthjælp.

Den omvendte situation kan naturligvis også forekomme. En flygtning kan vurderes at være rask, hvorefter det efterfølgende viser sig, at den pågældende er traumatiseret og derfor skal have kontanthjælp. På et tidspunkt vil den pågældende blive raskmeldt og ydelsen nedsat, men herefter kan flygtningen få tilbagefald osv., og på den måde vil ydelseniveauet kunne ændres ad-

skillige gange i løbet af den pågældendes introduktionsperiode.

Jeg tror ikke, det er en hensigtsmæssig måde at indrette ydelsessystemet på, for det er vanskeligt på et objektivt grundlag at vurdere, hvornår en flygtning er rask nok til at kunne påtage sig et arbejde. Konsekvensen af forslaget kan derfor være, at den flygtning, der trods traumer erklærer sig arbejdsmarkedsparat og gør en indsats for at komme ud på arbejdsmarkedet, får nedsat sin ydelse, mens den flygtning, der fortsætter i behandlingssystemet, belønnes med en højere ydelse, selv om det måske er bedst for helbredet, at den pågældende kommer ud på arbejdsmarkedet.

Forslaget vil endvidere indebære en risiko for, at den pågældendes lidelse trækker ud, idet en raskmelding jo vil betyde en indtægtsnedgang, og det mener jeg ikke er til gavn for hverken flygtningen eller for samfundet. Forslaget vil også indebære, at flygtninge, der enten slet ikke eller kun i mindre grad er traumatiseret, vil søge at få en diagnose, som kan begrunde en højere ydelse. Når man samtidig ved, at selv den mindste tilknytning til arbejdsmarkedet kan være med til at vende den negative spiral, er det efter min opfattelse et forkert signal at nedsætte ydelsen på netop det tidspunkt, hvor flygtningen skal i gang med den virksomhedsrettede integrationsindsats.

Det vil også blive vanskeligt for kommunerne at administrere et sådant ydelsessystem, der vil blive oplevet som meget tilfældigt, fordi der vil kunne opstå en række afgrænsningsspørgsmål: Hvis flygtningen kan deltage i nogle timers beskæftigelse eller aktivering og sideløbende modtage behandling, skal den pågældende så modtage integrationsydelse på det ene eller på det andet niveau? Eller skal der kun gives behandlingstilbud og ikke tilbud om aktivering, for at man kan beholde kontanthjælpen? Jeg mener ikke, vi kan stille kommunerne over for en sådan opgave.

Kl. 17.35

Forslaget om fritagelse for starthjælp for flygtninge over 50 år, hvis de ikke har nogen nævneværdig uddannelsesmæssig baggrund, sammenholdt med forslaget om fritagelse for den arbejdsmarkedsrettede integrationsindsats for samme gruppe indebærer i realiteten, at denne flygtningegruppe opgives af det offentlige. Det indebærer, at en bestemt persongruppe, nemlig flygtningene, vil modtage flere penge i